

மெளனத்தின் ஓசைகள்

(மொழியாக்கக் கவிதைகள்)



லறீனா ஏ. ஹக்

மௌனத்தின் ஓசைகள்...

(மொழியாக்கக் கவிதைகள்)

லறீனா ஏ. ஹக்

தலைப்பு : மௌனத்தின் ஓசைகள்
ஆசிரியை : லறீனா ஏ.ஹக்
பதிப்புரிமை : ஆசிரியைக்கே
முதல் பதிப்பு : ஏப்ரல், 2008
அட்டைப் படம் : கன்ககா தர்மசிரி
ஓவியங்கள் : எம். என். எம். நவஃபான்
லறீனா ஏ. ஹக்
அச்சுப் பதிப்பு : திளின அச்சகம், கெலிஓயா.

ISBN : 955-98241-3-9

Title : Mounatthin Osaikal (Tamil)
(Translated Poetry)

Translated From English and Sinhala

Author : Lareena A. Haq

Copyright : © Lareena A. Haq

First Edition : April 2008

Cover page : Kanchuka Darmasiry

Art by : M.N.M.Nawfan
Lareena A. Haq

Printed by : Thilina Printers, Geliyoa.

Prize : Rs.100.00

சமர்ப்பணம்

குறிப்பாக,

தமிழ் - சிங்கள இலக்கியத்துக்கு
“சாளரம்” யாத்த எங்கள்
சிந்தனைச் சிற்பி, மர்ஹூம்
எம்.எச்.எம். ஷம்ஸ் அவர்கட்கும்

பொதுவாக,

உள்ளார்ந்து பொங்கியெழும்
சோகங்களை... குமுறல்களை...
ஏக்கங்களை... தவிப்புகளை - ஓர்
ஊமையின் மெளனமாய்
மொழிபெயர்த்துக் கொண்டிருக்கும்
உள்ளங்கள் அத்தனைக்கும்.

முன்னுரை

பேராதனைப் பல்கலைக்கழக சங்கப் பலகையில் அறிமுகமான பெண் கவிஞர்களில் குறிப்பாக, முஸ்லிம் பெண் கவிஞர்களில் லர்னா ஏ. ஹக் முக்கியமானவர். சங்கப் பலகையில் மட்டுமன்றி கவியரங்குகளிலும் அவர் தனது திறமைகளை வெளிப்படுத்தினார். கவிதையில் மட்டுமன்றி பாடல், இசை, பல்வேறு நிகழ்ச்சித் தயாரிப்புகளிலும் பல்கலைக்கழக வாழ்வினும் அதன் பின்னரும் தன் திறமைகளைத் தனது சமூகத்துக்கும் மற்றவர்களுக்கும் வழங்கி வந்துள்ளார். இன்றும் பாடசாலைகள் அவரது கலை இலக்கிய ஆற்றல்களைப் பயன்படுத்தி வருகின்றன.

குறிப்பாகப் பாடலினும் இசையினும் தனது திறமைகளை வளர்த்துச் செல்ல கவிதையில் அவருக்குள்ள ஈடுபாடும் குடும்பப் பின்னணியும் காரணமாக இருந்திருக்கக் கூடும். கவிதைத் திறனும், இயல்பாகவே அவரிடமிருந்த சிங்கள, ஆங்கில மொழி ஆற்றலும் மொழிபெயர்ப்புத்துறையினும் அவரது கவனத்தைத் திருப்பியதில் வியப்பில்லை. அத்துடன், மொழிபெயர்ப்பு நட்பும் தொடர்பாகப் பல்கலைக்கழகப் பாடநெறிகளினும் பயிற்சிக் கருத்தரங்குகளினும் அவர் பெற்ற அறிவு பற்றியும் இங்கு குறிப்பிடுவது முக்கியமாகும். மொழிபெயர்ப்பின் நட்பு களையும் பிரச்சினைகளையும் வரன்முறையாகக் கற்ற ஒருவர் என்ற மற்றொரு சாதகமான திறமையும் அவரிடம் ஒன்றிணைந்துள்ளது. இவ்வாறு பார்க்கும்போது அவர் ஆரம்பித்துள்ள இப்பணி மூலம் (கவிதை)

மொழிபெயர்ப்புக்களின் காத் தீரமான வளர்ச்சிக்கு அவர் ஒரு முக்கிய பங்குதாரராக அமைவார் என்று நம்பிக்கையோடு எதிர்பார்க்க முடியும்.

‘மொழிபெயர்ப்பு’ பெரும் அருட் கொடையாகும். மனிதரின் கண்டுபிடிப்புக்களில் இதன் முக்கியத்துவம் அளவிடப்பட முடியாதது. உலகின் வேத நூல்கள் அனைத்தும் மொழிபெயர்ப்பு வாயிலாகத்தான் அவரவரின் சொந்த மொழிகளைச் சென்றடைகின்றன. இலங்கையிலும் தமிழ்நாட்டிலும் முஸ்லிம்கள் கொண்டாடும் மஹாகவி அல்லாமா இக்பாலின் கவிதைகள் மொழிபெயர்ப்பிணைடாகத்தான் இப்பிராந்திய மக்களை வந்தடைந்தன. தாகூரையும் நஸ்குல் இஸ்லாதையும் மொழிபெயர்ப்புக்களால்தான் நாம் கண்டடைந்தோம்.

கவிதைகளின் மொழிபெயர்ப்பாளர் ஒரு கவிஞராகவும் இருப்பது மொழிபெயர்ப்புக்களைத் தவிர்க்கமுடியாத வெற்றிக்குக் கொண்டுகொண்டு சென்றுவிடும். பண்ணாமத்துக் கவிராயர், பேராசிரியர் நஃமான், பேராசிரியர் சிவசேகரம் போன்றவர்களின் மொழிபெயர்ப்புக்கள் இவ்வகையில் நோக்கக் கூடியவை. ஆயினும், இது ஒரு கட்டாய விதி எனக் கொள்ளவேண்டியதில்லை. எளிமையும் உயர்ந்த மொழிநடையும் சாத்தியமாகும்போது ‘கவிஞன்’ என்ற பட்டத்தைப் பெறாதவனும் இதில் சாதனை படைக்க முடியும். உரைநடை எழுத்தாளரான ஆர். பி. எம். கணியின் ‘இக்பால் மொழிபெயர்ப்புக்கள்’ பெற்ற வெற்றியைச் சில கவிஞர்களால் பெறமுடியாத போய்விட்டது.

மொழிபெயர்ப்பின் வெற்றி தோல்வி எதில் தங்கியுள்ளது, மூலப் படைப்பை முழுவதுமாகக் கொண்டுவருவது மொழிபெயர்ப்பில் சாத்தியமா என்ற விவாதங்களுக்குப் பதில் காணப்படவேண்டிய அதேவேளை, மொழிபெயர்ப்பானது கவிதைகளையும் ஏனைய இலக்கியப் படைப்புக்களையும் ஒரு இனத்திலிருந்து மற்றொரு இனத்துக்கும், ஒரு நாகரிகத்திலிருந்து இன்னொரு நாகரிகத்திற்கும் பரஸ்பர பரிமாற்றத்தையும், புரிந்தணர்வையும் ஏற்படுத்தும் இணைப்புப் பாலமாக அமையும். இதன் சாதனைகளில் எமது முயற்சிகளும் சங்கமிக்க வேண்டும்.

பலஸ்தீனக் கவிதைகள் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட பின்னர்தான் பலஸ்தீனர்களின் பெருந்துயரம் தீ நாக்குகளாக மாறி மனித உள்ளங்களை மேலும் அவலத்திற்குள்ளாக்கியது. மொழிபெயர்ப்பு ஒன்று மூலத்தை (கருத்திலிருந்து விலகாது ஆனால்) சுய ஆக்கம் போன்ற தனித்துவமான படைப்பாகப் பரிணமிக்கும்போது அது, அதிக வரவேற்பைப் பெறுகிறது. அவ்விதமான பாராட்டப்படக் கூடிய பல மொழிபெயர்ப்புக்கள் இத்தொகுப்பில் உள்ளன. அவற்றுள் 'மனம் சிதைத்த விதி', 'குழந்தைப் பருவம்', 'அச்சமூட்டும் எதிர்பார்ப்புக்கள்', 'உனதம் எனதுமான நோக்குகை' போன்றவற்றைக் கூறலாம்.

லறீனா தெரிவு செய்துள்ள ஒவ்வொரு கவிதையும் வெவ்வேறு பொருள் பற்றியது, பல்வேறு கவிஞர்களுடையது. வெவ்வேறு உணர்வு, வெவ்வேறு மொழிநடை மற்றும் இனத்துவ

நிலைப்பாடுகளை மனங்கொண்டு மொழிபெயர்ப்பை
செய்வதிலுள்ள இடர்பாடுகளையும்
பிரச்சினைகளையும் நாம் இலகு என நினைக்க
முடியாது. இளம் கவிஞர், மொழிபெயர்ப்பாளர் என்ற
வகையில் அவர் இச் சவால்களை வெல்வதில்
காட்டியுள்ள தீவிர அக்கறைக்கு இத்தொகுப்பில்
உள்ள எல்லாக் கவிதைகளுமே சான்றுகளாக
உள்ளன என உறுதியாகக் கூறமுடியும்.

கலாநிதி எம். எஸ். எம். அனஸ்
மெய்யியல், உளவியல் துறைத் தலைவர்,
பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம்.
21.04.2008

கொஞ்சம் மனம்விட்டு...

மெளனம் சிலநேரங்களில் மொழிகளைவிட, ஒலிகளைவிட கனதியுடையதாகி விடுகிறது; ஒரு நீர்வீழ்ச்சியைப் போல... பெளர்ணமி இரவில் பெரங்கும் கடல் போல உத்வேகம் நிறைந்ததாகிவிடுகிறது. ஆழ்ந்த மெளனத்துள் ஒளிந்துள்ள சோகங்களினதும் குமுறல்களினதும் வலி, சிலவேளை முழு மனித சமுதாயத்துக்கும் பொதுமையானதாக, மானிட இருப்பின் இன்னொரு பக்கமாக அமைந்துவிடுகின்றது. இந்த “மெளனத்தின் ஓசைகள்” அந்த ‘மறுபக்கத்தை’ திறந்துபார்க்க முயற்சி செய்திருக்கிறது. செடியில் இருந்து நீருக்குள் உதிர்ந்துவிழும் ஒரு மலர், சத்தமே எழுப்பாமல் உலகின் நிலையாமைத் தத்துவத்தைக் கூறிநிற்பதுபோல, இந்த ‘மெளனங்க’ளும் தமது கனவுகளை... சோகங்களை...தவிப்புகளை... ஏக்கங்களைப் பற்றியெல்லாம் பேசுகின்றன.

பொதுவாகக் கவிதை மொழிபெயர்ப்பு என்பது மிகக் கடினமானது என்ற கருத்து நிலவிவருகின்றது. நோமன் ஜெகொப்ஸன் (1987:434) கவிதை, மொழிபெயர்க்கப்பட முடியாதது என்கிறார். ஒரு கவிதை மூலமொழியிலிருந்து இலக்கு மொழிக்கு மாற்றப்படும் போது அது, புதியதோர் ஆக்கமாகத்தான் பரிணமிக்கிறது என்ற கருத்து இங்கு உட்கிடையாய் இருப்பதைக் காணலாம். உண்மையில், ஒரு மொழியிலே வெளிப்படுத்தப்படும் உணர்வுநிலையை, அது வெளிக்காட்டும் கலாசாரப் பின்புலத்தை, அந்த மொழிசார்ந்த குறியீட்டுப்

படிமங்களை அல்லது உருவகங்களை மற்றொரு மொழியில் கொண்டுவருவதென்பது இலகுவானதன்று. குறிப்பாகக் கவிதைக்கே உரிய தனித்துவமான மொழியினை இலக்கு மொழிக்குக் கொண்டுவருவதென்பது இன்னும் சிக்கலானதாகும். எனினும், தமிழ் மொழியில் பிறமொழிக் கவிதைகளைத் தருவதில் பேராசிரியர் எம். ஏ. நடமான், பேராசிரியர் எஸ். சீவசேகரம், பண்ணாமத்துக் கவிராயர், க. யேசுராசா, அல் அஸமீத் போன்ற பல முன்னோடிகளின் காத்திரமான பங்களிப்பு, இத்துறையில் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெறுகின்றமை இங்கு நினைவுகூறத்தக்கது.

இத்துறையை நோக்கி நான் எவ்வாறு ஈர்க்கப்பட்டேன் என்பதை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமானது எனக் கருதுகிறேன். என்னுடைய முதலாவது கவிதை மொழிபெயர்ப்பு முயற்சி 1998 இல் ஆரம்பமானது. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையின் சங்கப் பலகைக்காக 'ஒரு முடிவின் பாடல்' என்ற கவிதையையும் பின்பு தமிழ்ச் சங்க இளங்கதிர் இதழுக்காக மைக்கல் ரெஜக்ஸனின் 'ஹீல் த வேரல்ட்' என்ற பாடலையும் மொழிபெயர்த்தேன். காலப்போக்கில் நான் படித்து இரசித்த கவிதைகளைச் சங்கப் பலகையை அலங்கரிக்கும் நோக்குடன் மொழிபெயர்த்து அவற்றையே பத்திரிகைகளுக்கும் அனுப்பிவைத்தேன். அந்தவகையில் எனக்கு உற்சாகமுட்டிய அன்புக்குரிய ஆசானும் தற்போதைய தமிழ்த்துறைத் தலைவருமான கலாநிதி துரை.மனோகரன் அவர்களும், தினகரனின் 'சாளரம்' ஊடாக என் ஆக்கங்களுக்குக் களம் தந்த

உக்கமளித்த மர்ஹூம் எம்.எச்.எம். ஷம்ஸ்
அவர்களும் மறக்கப்பட முடியாதவர்கள்.

இந்நிலையில், தமிழ்த்துறையில் உதவி
விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றும் காலத்தில் 2002
ஜூலை 3~5 ஆம் திகதிகளில் கொழும்பிலே
இடம்பெற்ற மொழிபெயர்ப்பு தொடர்பான சர்வதேசக்
கருத்தரங்கில் பங்குபற்றும் வாய்ப்புக் கிட்டியது.
அதையடுத்து, பேராதனைப் பல்கலைக்கழக
மும்மொழித் துறைகளால் ஒழுங்குசெய்யப்பட்டு,
கனடாவின் மொண்ட்றியோல் பல்கலைக்கழகப்
பேராசிரியர் களால் ஐந்து வாரங்களாக
வழிநடாத்தப்பட்ட மொழிபெயர்ப்புக்கான விசேட
கற்கைநெறியில் பங்கேற்கும் அரிய சந்தர்ப்பம்
வாய்த்தது. இந்நல்வாய்ப்பினை எனக்கு நல்கிய
முன்னாள் தமிழ்த்துறைத் தலைவர்களான பேராசிரியர்
கலாகீர்த்தி சி.தில்லைநாதன், பேராசிரியர் எம். ஏ.
நு.மான், முன்னாள் ஆங்கிலத்துறைத் தலைவர்
சுமதி சிவமோகன் ஆகியோருக்கு நன்றிகூறக்
கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

மேற்படிக்க கற்கைநெறியின் மூலம்
கிடைத்த மொழிபெயர்ப்புத் தொடர்பான அடிப்படை
அறிவும், பின்னாளில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக
மொழிபெயர்ப்புக்கான பட்டப்பின் டிப்ளோமா
பாடநெறிக் கற்பித்தலின்போது கிடைத்த பல்வேறு
அனுபவங்களும் என்னை இத்துறையில்
நெறிப்படுத்தின எனலாம்.

இந்த நூலில் சிங்கள, ஆங்கில மொழிகளில்
இருந்து மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இருபத்தாறு

கவிதைகள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. இம்முயற்சியின்போது பல்வேறு மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்களை எதிர்கொள்ள நேர்ந்ததையும் மறப்பதற்கு இல்லை. குறிப்பாக, Murals of Violence எனும் கவிதையில் முழுக்க முழுக்க புராண இதிகாசக் கதைகளின் உருவகக் குறியீடுகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமையால், இலக்குமொழியில் அவற்றுக்கான 'சமனி'யைப் பெறுவதில் அதிக சிரமப்பட நேர்ந்தது. லோரன்ஸ் பின்யோனின் Hunger என்ற பழங்கவிதைக்கான சொந்தேர்விற்போது அதன் காலப் பழைமை குறித்தும் கவனஞ்செலுத்த வேண்டியிருந்தது.

அவ்வாறே, 'லட்கமியின் எண்ணம்' எனும் சிங்களக் கவிதையைத் தமிழில் தருகையில் அதன் மொழிநடையை மலையகப் பேச்சுவழக்குடன் ஒட்டியதாக அமைப்பது கவிதையின் உயிரோட்டத்துக்கு இன்றியமையாதது என்று கருதினேன். மூலமொழிக் கவிதைகளில் அனேகமானவை மரபு சார்ந்தவையாகக் காணப்பட்ட போதிலும், இலக்குமொழியில் அதன் வடிவத்தை விடவும் உணர்வுநிலையைக் கொண்டுவருவதிலேயே நான் அதிகக் கவனம் செலுத்தியுள்ளேன் என்பதை இங்கு குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும். இத்துறையில் இது என்னுடைய கன்னிமுயற்சி என்றவகையில் குறைபாடுகள் இருக்கக்கூடும் என்பதையும் மறப்பதற்கில்லை. இன்ஷா அல்லாஹ், இனிவரும் காலங்களில் அவற்றை நிவர்த்திக்க முயற்சி செய்வேன்.

இத் தொகுதியிலுள்ள கவிதைகளில் 'வன்முறையின் சுவர்ச் சித்திரங்கள், இதோ தேவகடாட்சம், நினைவுக் குறிப்பு' முதலானவை பேராசிரியர் பி.பி.மீகஸ்கும்புர அவர்களின் 'மொழிகளின் எல்லை தாண்டி...' என்ற தேசிய சாகித்திய விழா (2003) உரையின் பொருட்டு என்னால் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டவை ஆகும். இதிலுள்ள கவிதைகளில், 'ஓ! நெடுங்காலத்துக்கு நேசிக்காதே', 'பிள்ளைப் பாசம்', 'மனம் சிதைத்த விதி', 'பசி', 'அதுவரையும் பொறுத்திருப்போம்', 'மணம் முடித்து எட்டு வருடங்களின்பின்...' என்பன தவிர ஏனையவை தினகரன், மல்லிகை, மித்திரன், நயனம், இளங்கதிர், அல் - இன்ஷீராஹ் முதலானவற்றில் பிரகரமானவையே. அவற்றின் ஆசிரியர்களுக்கு என் நன்றி. அக்கவிதைகள் இத் தொகுப்பில் ஒருசில திருத்தங்களுடன் இடம்பெறுகின்றன.

இத்தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள கவிதைகள் பலவற்றைச் சிரமம்பாராமல் வாசித்துக் காத்திரமான பல ஆலோசனைகளை வழங்கி உதவிய பேராசிரியரும் கவிஞருமான சி. சிவசேகரம் அவர்கட்கும், என் குறுகிய கால வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி சிறப்பான முன்னுரையொன்றினை இந்நூலுக்காக வழங்கிய மெய்யியல், உளவியல் துறைத் தலைவரும் மிகச்சிறந்த ஆய்வாளருமான கலாநிதி எம். எஸ். எம். அனஸ் அவர்கட்கும் எனது ஆழ்ந்த நன்றிகள்.

மேலும், நாலாசிரியை அறிமுகமொன்றை

வழங்கிய ஆங்கில, பிரெஞ்சுத் துறைத் தலைவர் கலாநீதி காமன் விக்ரமகமகே, இந்நாலின் அட்டைப்படத்துக்குத் தன்னுடைய ஓவியத்தைப் பயன்படுத்த அனுமதி தந்த இனிய தோழி கன்ககா தர்மசீர் ஆகியோருக்கு என் மனங்கனிந்த நன்றிகள்.

அத்துடன், இந்நாலினை அழகுற அச்சிட்டுத் தந்த திளின பதிப்பகத்திற்கும், சகோதரி ஜானகி வீரசேகரவுக்கும் இந்நூலுக்காக ஓவியங்கள் பல வரைந்து தந்த அன்புத் தம்பி எம். நவ்.பான், பல்வேறு வகையான உதவிகளைப் புரிந்த சகோதரன் ஏ. எம். எம். ஸியாத், டி.கே. அஹ்மத், எம். எச். எம் ஆஸிம், சகோதரர் ஜே. எம். முஸம்மில், மருமகன்களான எம். ஐ. எம். இஷ்.பார், எம். ஆர். எம். ஹிஷாம், எம். ஆர். எம். ஷஹீல் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த அமித்த ஆந்தாகல, அசோக ஏகநாயக்க ஆகியோருக்கும் அன்பு நண்பி பஸ்மினா இமாம்நீனுக்கும் என் அன்பும் நன்றியும்.

இறுதியாக, திருமணத்தின் பின் என் பணிகள் தடைப்பட்டு விடக்கூடாது என்பதில் மிகுந்த கரிசனையும் ஆழ்ந்த புரிந்துணர்வும் கொண்ட எனது அன்புக்கினிய கணவர் எம். எச். எம். பிரதவ்ஸூம் எல்லாவிதத்தீவம் எனக்கு ஒத்துழைப்பு நல்கும் கணவரின் குடும்பத்தவரும் என்றென்றும் என் அன்புக்கும் நன்றிக்கும் உரியவர்களாகின்றனர், அல் ஹம் துலில் லாஹ் ! புகழனைத்தும இறைவனுக்கே.

நன்றி.

என்றும் அன்புடன்,
லஹீனா ஏ.ஹக்
(13.04.2008)

நாலின் உள்ளே...

முன்னரை
என்னரை
சமந்தவின் தாய் விசும்புகிறாள்
ஒரு முடிவின் பாடல்
குழந்தைப் பருவம்
எனது 'சுயம்'
சீனாமலீயின் கதை
ஓ! நெடுங்காலத்துக்கு நேசிக்காதே
பிள்ளைப் பாசம்
இதோ தேவகடாட்சம்
வைத்தியர் வேலைநிறுத்தம்
உழவு யந்திரம்
மனம் சிதைத்த விதி
சுனாமி
பசி
தனியார் மயமாக்கல்
தேர்தல்
அச்சமுட்டும் எதிர்பார்ப்புக்கள்
உலகினை ஐக்கியப்படுத்துவோம்
சுனாமியின் பின்
அதுவரையும் பொறுத்திருப்போம்
வன்முறையின் சுவர்ச் சித்திரங்கள்
லட்சுமியின் எண்ணம்
என் அற்புதமான கனவு
மணம் முடித்து எட்டு வருடங்களின்பின்...
நினைவுக் குறிப்பு
நீயே என் தரிப்பிடமாய்...
உனதும் எனதுமான நோக்குகை

சமந்தவின் தாய் விசம்புகிறாள்

நானின்னும் மீள அழைக்கின்றேன்,
ஒருசிறு மல்லிகையின் சுகந்தமாய்
நீயெந்தன் வாழ்வில் பிரவேசித்த
அந்த நாளை.

முதன்முதலாய் உனைக் கண்டபோது...
நான் சிலிர்த்தேன்;
உலக முழுமையும்
என்கரம் வந்துற்றதாய் உணர்ந்தேன்.
நான்தோறும் நீயொரு
சின்னஞ்சிறு செடியாய் வளர்வது காண்
மகிழ்ந்தேன்.

ஆனால்...

எதிர்பாராததொரு தருணத்தில்
முகந்தெரியா(து) உராட்சரால்
துண்டுதுண்டாய்
செடி வெட்டியெறியப்பட்டது.

இன்மேலும் நீ இங்கில்லை என்பதை
இதயம் நம்பமறுக்கிறது;
(இன்னுமேகூட நான்)
செவிமடுக்கிறேன்;
உன் காலடிச் சத்தத்தை...
உனது அன்புக் குரலை.

எனினும்...

யதார்த்தம் எனைத் துயிலெழுப்புகிறது;
'என்றென்றைக்குமாய் நீ
எடுத்தச் செல்லப்பட்டுள்ளாய் ;
என் சந்தோஷங்கள் கொள்ளையிடப்பட்டு
முடிவுறாத கண்ணீருடன்
நானிங்கு (தனித்து) விடப்பட்டவளானேன்.'

ஆங்கிலத்தில் : அஞ்சலி சந்திரா சில்வா

குறிப்பு:

சமந்த - ஸ்ரீ ஜயவர்தனபுரப் பல்கலைக்கழகத்தில்
இடம்பெற்ற பகிடிவதை காரணமாக அகால
மரணமான மாணவன்.

ஒரு முடிவின் பாடல்

அந்த விருட்சத்தின் அடிவாரத்திலே
தனிமையில் நின்றபடி
நான் மட்டும்
வானத்தின் அழகினை
மீளவும் ஒருமுறை
உற்றுப்பார்க்கிறேன்.
மஞ்சள் இலைகள்
என் முழங்கால்களை
மென்மையாய் வருடியபடி
வீழுகின்றன

கூடவே...

ஒளித்துவைக்க இடந்தெரியாததால்
என் கண்களிலிருந்து நீர்த்துளிகள்
உருண்டோடிச் செல்கின்றன.

குளிர்ச்சியான அந்த
வசந்தத்தென்றல்
என்னை முத்தமிட்டுச் சொன்னது:
“போய் வருகிறேன்”

அது...

என்னைக் கடந்துபோன
அந்தப் பொழுதுகளை
நினைவூட்டியே சென்றது.

வலிக்கின்ற என் இதயத்திருந்து
எழுகின்ற பெருமூச்சு
எனை அடிக்கடி வட்டமிட...
எப்போதுமே இறவாமல் ~ அந்த

காதலின் சுவாலை மட்டும்
இன்னுமே என்னுள்!

தனித்த என் வாழ்வு
வெறுமையும் தனிமையும்
வியாபித்ததாய்...

ஓ! நான் எப்போதுமே
பகீர்ந்துகொண்ட

கரடுமுரடான - என்
வாழ்வுப்பாதையின்
பொழுதுகளிலெல்லாம்
இயற்கையின் சீருஷ்டிகள்
ஓரம் ஓரமாய்
எப்போதும் (போல்) சாய்ந்த -
முன்னால்
மெளனமாய்க் காத்திருக்கின்றன.

ஒரு மலர்க்கொத்து
மென்மையாய் - என் சீரம்முடும்.

ஆனால்...

மரணத்தின் சுபாவம்
அதனை இதன்பிறகு
அனுமதிக்கப் போவதில்லை.

எனவே...

என் கல்லறையையும்
அதன் சாசனத்தையும் மட்டுமாவது
அவள் பார்க்க அனுமதியுங்கள்.



ஆங்கிலத்தில்: பென் லட்ரீல்

குழந்தைப் பருவம்

பற்றை வேலியுடே சப்தித்து...
சிற்றோடை சலசலப்பில்
சங்கமித்து மிதந்துசென்ற
அந்தக் குறம்புச் சிரப்பின் எதிரொலி...

மணலால் சோறாக்கி
அனைவர்க்கும் பகிர்ந்தளித்து...
வண்ணத்தி(ப்புச்சி)கள் தரத்தம்
சுகமான குழவிப் பருவம்...

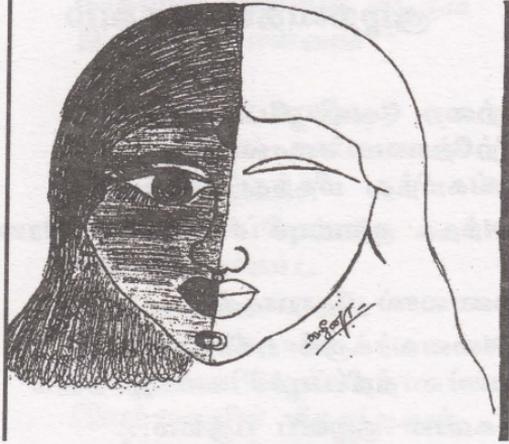
'அ'னாவும் 'ஆ'வன்னாவும்
ஒழுங்காக அறியாமல்
பிரம்படிப் 'பூசை' பெற்று...
ஒளிந்துபிடித்து விளையாடிக் களித்த
அந்தக் குறம்பு யுகம்...

நாளை என்பதனை
நினைந்தும் பாராமல்
பஞ்சுபோல் பறந்துசென்ற
அந்தக் காலம்...

ரியளவனம் களவாடிச்சென்ற...
இனியொருபோதுமே மீண்டுவர மாட்டாத
எங்கள் செல்லக் குழந்தைப் பருவம்.



சிங்களத்தில்: அனாராதா திலகரத்ன



எனது சுயம்

நான்
என் பெயரை மாற்றிக்கொண்டு விட்டேன்.
மற்றுமோர் 'எண்பத்தி மூன்று'
பற்றியதான அச்சத்தில்
'நான்' இப்போது 'நானாக' இல்லை.

என் பங்குக்குச் செயலாற்றிச்
சந்தடியின்றி இருக்கின்றேன்.
எனையறிந்த ஒருவனை
சந்திக்க அஞ்சி வாழ்கிறேன், நான்.

எனது 'பொட்டை' நானே அழித்தேன் ;
'தாலி'யைக்கூட கழற்றி வைத்தேன்.
சேலையணிந்திடும் 'பாணி'யை மாற்றினேன்.

எனது பேச்சையும்கூட
மாற்றிக்கொண்டு விட்டேன்.

‘பிறர்’ பற்றி நான் பயப்படுகிறேன்.
ஓம், என் இனத்தவரைக் கூட
என்னால் நம்பமுடியவில்லை.
நான்
கப்பம் கட்டுதல் வேண்டும்.
அன்றேல்... கூடப்படக்கூடும்.

மதில் மேல் இருப்பது
சாத்தியமற்றுப்போய்...
ஒன்றில் ஆதரவாய்...
அன்றேல் எதிர்ப்பாய்...
மட்டுமே இருத்தல் இயலும்.
வாழ்க்கை
பொருளற்று வெறுமையான போதினம்
நான்
பாசாங்கு செய்தாக வேண்டும்.

நான் ‘யாராக’ இருக்கக்கூடும் என்பதை
சிலவேளை மறந்துபோய் விடுகிறேன்.
ஆனால்..
எனது ‘சுயம்’
என்னையே அச்சுறுத்துகிறது.

ஆங்கிலத்தில் : ரோஸ் அசேர்ப்பா

சினாமலீயின் கதை

கறவாக் காட்டிலுள்ள
'பெரியவரின்' பங்களாவில்
பிள்ளை பார்க்க ஆயாவாய்
கொழும்புக்குப் போனாய், நீ.

இதழினிலே புன்முறுவல்
இருவிழியில் பளபளப்பு
முகமலரில் விகசிப்பு
கொழும்புக்கு நீ போனாய்.

முன்றாண்டு சென்றதன்பின்
கருஞ்சேலை ஒன்றணிந்து
வீட்டுக்கு நீ வந்தாய்,
சிசுவொன்றை உடன்குமந்து.

பெண்ணே நீ ஊரீருந்து
போகையிலே பூத்துக் குலங்குகின்ற
பேராதனை போலிருந்தாய் ;
ஊர்திரும்பி வருகையிலே
சிதைந்தழிந்து போயிருக்கும்
அஹர(ரத)புரம் போலுள்ளாய்.



சிங்களத்தில்:
பராக்கிரம கொடிதுவக்கு

ஓ! நெடுங்காலத்துக்கு நேசிக்காதே

இதயத்துக்கினியவளே,
நெடுங்காலத்துக்கு நேசிக்காதே.

காலங்காலமாய் ~ நான் காதலித்தேன்
(அந்தோ!) அது (இன்று)
காலத்துக்கொவ்வாத ஒரு பழம்பாடலாய்...

எம் யௌவனப் பருவமெலாம்
நாம் ஒருவராய் (ஒன்றித்து) இருந்தோம் ;
அவரவர் நினைவினை இருவரில்
எவரும் அறிந்திட நியாயமில்லைதான்.
எனினும்... அவை ஒன்றாகவே இருந்தன.

ஆனால்...
ஓ! ஒரு கணத்தினில் அவள் மாறிவிட்டாள்.

ஓ...
நெடுங்காலத்துக்கு - நீ
நேசித்துக்கொண்டிராதே.
அன்றேல்...

ஒரு பழைய கானம்போல் ~ நீ
காலத்தோடு பொருந்தாமற் போய்விடுவாய்.



ஆங்கிலத்தில்:
வில்லியம் பட்லர் யீட்ஸ்

பிள்ளைப் பாசம்

மார்கழிக் குளிரினிலே
நனைந்திருந்த தெருவோரம்
போதையூட்டும் இருவிழியில்
மின்னலிடும் கிளர்ச்சியுடன்
தனித்திருந்த அவளையண்டி
இருட்டுக்குள் ஒருருவம்.

நிசீதோறும் அவள் வனப்பை
ருசிபார்ப்போர் பட்டியலோ
நாளுக்கு நாள் மாறும் ~ மிகு
வெறப்புடனேனும் தன் பாவத்
தொழிவக்குத் தீனந்தோறும்
இரவுகளில் தெருமுனையில்
அவள் வந்து நிற்கின்றாள்.

சின்னஞ்சிற குடிலில்
'அப்பனி'ல்லாப் பச்சைமண்
'வந்துபோனவன்க'ளெல்லாம் ~அச்
சிகுவினது 'அப்பன்'தானோ?



சுமைதாங்கியாகி அவள்
தன்னுடலை விற்றாவும்
அவளும் ஒரு மகவைப்
பெற்றெடுத்த தாயல்லவா?

சிங்களத்தில்: சுமுது பத்திரன

இதேர தேவகடாட்சம்!

சிதறித் தெறிக்கும் சுடர்ப்பொறி நெருப்புடன்
சின்னக் குழந்தை விளையாடி நிற்கும்.
வீதியில் சட்டென வெடித்துக் கிளம்பும்
வெறுப்பெனும் சுவாலையில் மேவீடும் அலைகள்...

உடைந்த சிதறும் கண்ணாடிக் குவளைகள்...
கொதிநிலைக்கெதிராய் ~ நாம்
கட்டியெழுப்பிவிட்டதாய் நினைந்திருந்த
நட்புகள் பொய்த்தன ; முறிந்தன உறவுகள்.

மழையோய்ந்த வீதிகளின் ~ சேற்று
நீர்தேங்கு(ம்) குட்டைகளில்
விளையாடிடுவர் சிறுவரெலாம்.
சூதியாய்ப் பொங்கிவரும்
பகைமையின் பெருவெள்ளம்
குருதியினும் செறிவுமிக்கு
காக்கி, தப்பாக்கி, யூட்ஸ் ஒலிகள்
யுத்த ஆரவாரங்களுடன்
அணிவகுத்து விறைப்பாய் நிற்கும்.

ஆகஸ்ட் மாதத்து ஒரு வெப்ப இரவு.
விண்ணில்
புண்பட்ட ரணங்களாய்த் தாரகைகள் மின்னும்.

காதல் ஓர் அரும்பாடு
இருள்நிழல் தேடும் உறவின்கூட்டு...
காமவெறி... வன்புணர்ச்சி...
விலைமாதர் நிற்கின்ற தெருவோர முலைகள்...

உடைவுற்றன நடைபாதைகள் ~ ஓர்
 இனத்தினது உயர்நிலையில் கூர்
 மழுங்கிய முனைகள்
 குத்தி ஊடறுத்துப் பாய்ந்தன.
 மரணமொழி பேசப்படுகிறது
 பழகிய நண்பரெலாம்
 மெளனத்துள் ஆழ்கின்றார் ~ தம்
 வேர்களைத் தேடுகின்றார்.
 சந்தி ரயில் நிலையமோ ~ உடன்
 நிறைந்து நிரம்பி வழியும்.

சினத்தகிப்புற்ற குழுவினர்
 கிளர்ந்தே எழுவர் ~ மழைக்கு முன்னான
 கடியான்கள் போல!
 கொடுமுச்செறிந்து, சிந்தை பேதலித்து
 கொன்றிட வருவர் முற்பட்டு.

சீமெந்து நடைபாதையில் ~ ராணுவ
 பூட்ஸ்களின் ஒலியோ
 ரயிலின் மரண ஒலத்திவம்
 மிகைத்தே எழுந்திடும்.

ஆங்கிலத்திவம்: ரீச்சர்ட் டி சொய்ஸா



வைத்தியர் வேலைநிறுத்தம்

வன்னிப் பக்கம் வறுமையில் வாடும்
அன்றாடங் காய்ச்சிகள் நாம், ஐயா.
சன்னியில் பிதற்றும் குழந்தைக்கு மருத்துவம்
பார்த்திட மாட்டீரோ டொக்டர் ஐயா?

வேலைநிறுத்தம் என்பது மருந்துகள்
தாராமல் மக்களைக் கொல்வதுவா?
வெள்ளைக்கோட்டினை அணிந்தீரும் உங்கள்
உள்ளம் வெள்ளையோ, டொக்டரையா?

(சோதனைக்)

குழாயினை உங்கள் நெஞ்சினில்வைத்தே
எதற்கும் ஒருக்கால் பாருங்களேன் ~ அங்கு
துடிப்பதற்கென்றொரு இதயமும் உமக்கு
இருக்கிறதா என்று பாருங்களேன்.

சிங்களத்தில் : ஸ்ரீ அதிகாரி



உழவு யந்திரம்

உழவர் பாட்டுகள் ஊமையாய்...
வயல்வெளி முட்புதர் காடுகளாய்...
நாற்றுகள்...நெற்கதிர்களெங்கோ மாயமாய்...

நெற்கதிர்களினைக் கட்டுக் கட்டாய்
முதலைவாய் போல் விழுங்கிக் கொள்ள
ஊரில் பாதிப்பேரும் பசியில்
காற்றாக் குடித்தே வயிற்றை நிரப்புவர்.

முற்காலத்தேயொரு 'மெஷினை'ப் போலே
வயலில் வியர்வை சிந்தி உழைத்தே
வரண்ட வாளைப் பார்த்துப் பார்த்தே
கண்களெல்லாம் பூத்துப்போவர்.

ஏக்கர் கணக்கில் நெல் விளைகையிலும்
சாக்குகள் நிரம்பிடும் ஒருநாட்பொழுதில்
சித்திரைப் பெருநாள்
அண்மித்துவருகையில்
புத்தாண்டு கொண்டாடு முன்னைய நாளில்
நெற்றி வியர்வை நிலத்தினில் சிந்தியே
உழைத்தவரின்ற கண்ணீர் அருந்தி
நெல்லினை விழுங்கிடும் யந்திர அகரன்.

சிங்களத்தில் :

தாசீத்த ஹேவா விக் கிரம்தாங்க



மனம் சிதைத்த விதி

நிறுத்தும் வழியின்றி
நீண்டு வழிகிறது கண்ணீர்.
என் விதியினை வரைந்தீட்ட
அந்நாளின் நினைவு
என்னை முகிழ்க்கிறது மீண்டு(ம்).

எந்தச் சோகவுணர்வும்
அவளின் பிரிந்துசெல்லுகையை
தடுத்து நிறுத்தவில்லை - எமை
விடுத்துப்போன அவளோ
முன்று பிள்ளைகளின் அன்னை.
இதுதான் உண்மைத் தாயின் அன்பா?
இதுவா இந்த உலகின் தத்துவம்?
நானேன் அவளின் கருவினில் விளைந்தேன்?

வினாக்களின் அணிவகுப்பில்
பூச்சியமாகிப் போனது - எனது
புரிகல்.

பெண்பிள்ளைகளில் தந்தையர்
பாசத்தைப் பொழிவர்.
எந்தை மட்டுமேனோ
இப்படி மாறிப்போனார்?
என்னிலிருந்தான அவரின் விலகல்
நொந்த புண்ணில் வேலாய்...
மெல்ல மெல்ல... படிப்படியாய்...
நீண்டு நீண்டு...
இப்போதெல்லாம்

எங்கோ ஒரு தொலைவினிலாகி...
சீற்றன்னை தானோ இந்த
விரிசலின் வேர்கால்?
என்றாவும் அவரை(யும்)
வெறுத்திடல் அரிது.

‘உண்மையில் அவர்தான்
என் அன்புத் தந்தை’
இதயத்தின் காதுக்குள்
நானிதைச் சொன்னேன். (அந்தோ!)
இப்போது அவரோ சொந்தமில்லை எனக்கு

உண்மை உறைக்கிறது - உள்ளம்
வெந்து வெந்து வெடிக்கிறது.
எந்தையும் தாயும் எனக்குரியர் அல்லர்.
வெறுமனே - ஓர்
உறவின் பிணைப்பே - எங்கள்
பிறப்புக்குப் புள்ளியிட்டது.
நிதர்சனம் இதுவே
அமைதிகொள் மனமே.

ஆங்கிலத்தில்: ரஸிகா தேவிகா பெரேரா



சுனாமி

அன்புள்ள தங்கச்சி...

அன்றொமக்கு ஆனந்தம் தந்த கடல்
ஒரேயடியாய் வினை(வி)த்த அனர்த்தம்
உனக்கு நினைவிருக்கிறதா, பெண்ணே?

கத்தும் கடலருகே
நீயன்று நின்றிருந்தாய்
சத்தமாய்க் கதைபேசி
சீர்த்தபடி நீயிருந்தாய்.
(அந்தோ!)



உன்னைத் தன் உலகினுக்கே
அள்ளிச் சென்று இ) றிக்கடல்தனது
கண்ணீர் துடைத்துக் கொண்டதுவோ?

ஆனால்... இப்போதெல்லாம்
கடலது சோர்ந்துபோய்...
களைப்பு அதிகம்தான்போலும்!

அன்றிருந்து இக்கடற்கரையெங்கும்
அழியுலம்பிய கண்ணீரின் கவடுகள்
கரையினைத் துறந்தே தூரச்சென்றவர்
காலடித்தடங்கள் மட்டுமே இன்னும்
எச்சங்கொளனவே மிச்சமுள்ளன.

மேற்குவானிலே கதிரவன் மறைகையில்
எங்கோ ஒரு தொலை உலகினிலிருந்து
என்னையும் கொஞ்சம் நினைந்திடடி.

சிங்களத்தில் : திளின மதுஷங்க

பசி

மானிடரீடையே - ஒரு
நிழலென நின்றேன் ;
ஒவ்வொருவர் அருகிவம்
அமர்கின்றேன், நான்.
எவரும் என்னைக் காண்பதில்லை
என்றாவும்... அவர்கள்
ஒருவரையொருவர் நோக்கிடுவர் ;
எந்தன் 'இருத்தலை' உணர்ந்திடுவர்.

வினையாட்டுத்திடல் சிறுவர்தம்
ஆரவாரமாய்...
மேலெழும் பிரவாகத்தின்
ஆழ்நிச்சுப்தம் போன்றது
என் மெளனம்!
மெல்ல நகரும் இரவின்
செறிந்த உறைபனி போன்றது;
அதுவோ...
பூபாளப் பொழுதுகளில்
புட்களின் உயிர்களை
கவர்ந்திடும் தன்மைத்தது.

விண்ணிவம் மண்ணிவம்
முழங்கிடும் துப்பாக்கிகளுடன்
சப்தித்து எழுவன ராணுவங்கள்
ஆக்கிரமித்து... அனைத்தையுமழித்து
துவம்சம் செய்வன ராணுவங்கள்.

ராணுவங்களை விட ~ நான்
பயங்கரமானவன் ;
பீரங்கிகளைவிட மிக
அச்சுறுத்தல் தருபவன்.

அரசர்போல்... சக்கரவர்த்திகள்
பலர்போல் ~ நான் எவர்க்கும்
கட்டளையிடுவதில்லை.

ஆனால்...

அரசரிவும் மனத்தைப் பிணிக்கும்
சொற்பொழிவாளரிவும்
நானே அதிகமாய்
செவிமடுக்கப்படுகின்றேன்.

(வெற்று)

வார்த்தைகளால் ~ நான்
கூளுரைப்பதில்லை
என்றாவும்...
அனைத்தையும் என்னால்
நிலைகுலைத்தல் இயலும் ;
வெளிர்நங்கமானவை யாவும்
அறிந்தீடும் என்னை.



‘இருத்த’லின்

ஆரம்பம் ~ முடிவு
இரண்டிவும் நானே
உணரப்படுகின்றேன் ;
நான்தான்...
“பசி”

ஆங்கிலத்தில்: லோரன்ஸ் பின்யோன்
(1869~1943)

தனியார்மயமாக்கல்

அறிவித்தல்!

“கறப்பு வெள்ளையர் தம்
கரன்சி ஆசையை
நிவர்த்திக்குமுகமாய் ~ பொது
மக்களின் வயிற்றுப்பசி
ஏலம் விடப்படும்”

சிங்களத்தில் : குஷானீ ஷசி ப்ரபா



தேர்தல்

மதில், பசை, போஸ்டர்
குண்டு, கத்தி, மாஸ்டர்
சிவப்பு, பச்சை, நீலவண்ண ரோஸ்டர்
தடாராஸ்... படாராஸ்...

அன்றாட வயிற்றுப்பாட்டுக்கு
அல்லாடும் எம்மவரோ...
சட்டாரார்...பட்டாரார்...
சட்டியிலிருந்து அடுப்புக்குள்!

சிங்களத்தில் : பரகம்மன நந்த

அச்சமுட்டும் எதிர்பார்ப்புக்கள்...

நிலவும் விண்மீனும்
தோன்றிடாத காரிரவு
சுலனமற்றுப்போய்...
இராக்காலப் பட்சிகளின்
அசைவும் அலறல்களும்
அச்சமுட்டுவதாய்...

முழு உலகும் துயிலுக்குள்
இதமான சுகந்தேட...
நான்மட்டும் இங்கே
தனிமையில் தவித்தபடி...

நாரியான்று பெருங்குரலில்
உறுமிக் குரைக்கிறது ;
சிறகுகள் படபடக்க
வெளவால்கள் பறக்கின்ற
எங்கோ ஓர் ஊர்தியின்
மெல்லிய ஒலிவந்து
செவிகளுக்குள் துவள்கிறது.
இதற்கிடையில் எங்கிருந்தோ
நரிகளெல்லாம் கூட்டாக
ஊளையிடப் பீதியெழும்.



நான்மட்டும் அனாதரவாய்...
தனித்துப் பரிதவித்து...
வெறுமையான நிமிஷங்களால்
உள்ளம் பேதலித்து...

புத்தகத்தை முடிவைத்து
நித்திரைக்கு நான் முயன்றேன்
ஆனால்...

தரக்கம் என்னைவந்து
தழுவாமல் நழுவியது.
எதிர்காலம் பற்றியதாய்
பலநூறு எதிர்பார்க்கைகள் ~ என்
இமையிரண்டைக் கெட்டியாக
சிறையெடுத்துச் சென்றனவே;
உறக்கத்தை எனைவிட்டும்
காததாரம் ஓட்டினவே.

இயலாமைத் தவிப்புடனே
புத்தகத்தில் விழிபதித்தேன்
அந்தோ!
உள்ளம் உனைநோக்கி(யே)
ஓடோடக் காண்கின்றேன்.

விலங்குகளின் அச்சமுட்டும்
ஓல்களிலும் உன்நினைவே ~ எனை
பீதியினன் ஆழ்த்துகிறது;
இம்சைமிகத் தருகிறது.

என்றாவும்...
அந்நினைவினையே விடியல்வரை
பாழும் இதயமீது
அரவணைத்துக் கொள்கிறது.

சிங்களத்தில்: இரோஷினி ருவன்திகா

உலகினை ஐக்கியப்படுத்துவோம்

உந்தன் இதயத்தில் ஓரிடம்...
எனக்குத் தெரியும்
அதுதான் அன்பு.



உண்மையாய் நீ முனைந்தால்...
(இவ்வுலகை) வலிகள்... துயர்கள்

அற்ற இடமாய் - நீ
உணர்வாய்.

இங்கே இனி அழத்தேவையில்லை என்றும்
கண்டறிவாய், நீ.

அப்போதுதான்... நாளையைவிட
இவ்வுலகினைப் பிரகாசமாய்
ஒளிர்ச்சிய்யலாம்.

உயிர்களின் வாழ்வுக்கோர்
உத்தரவாதத்தை அளித்திடல்வேண்டி
ஒருசிறு இடத்தினை நிறுவுவோம் ;
சிறந்தொரு தலத்தினைத் தரப்போம்.
நீ அக்கறை கொண்டால்...

நிறைய வழிகளில்...

உனக்காகவும் எனக்காகவும்
முழுமனித இனத்துக்காகவும்
உலகினை ஒருயர் தளமாக்குவோம்.

ஏனென்று நீ அறிதல் வேண்டாமா?

இங்கே...

மனிதர்கள் (நிதம் வீணை)

மாண்டரூபுகிறார்கள் - எனவே...

உலகை ஒரு சிறந்த இடமாக்குவோம்.

(அறிவாயா?)

அன்பு ஒருபோதும் பொய்த்தவிட முடியாத.

அது...

வலிமையும் ஸ்திரமும்

இணைந்த தன்மைத்தது;

மனமுவந்து வழங்குதலையே விழைகிறது.

நாமும் முயன்றால்

அந்த (அன்பு)ப் பூர்ப்பினைக் காணுவோம் ;

பயத்தையும் பீதியையும் உணரமாட்டோம் ;

'வெறுமனே இருப்பதை' விட்டுவிட்டு

'வாழ்'த் தொடங்குவோம்.

பின்னர்...

நமது வாழ்வுக்கு...நம் வளர்ச்சிக்கு...

அன்பே போதுமானது என்பதை

அவ்வாழ்வு(ம்கூட) உணர்ந்துகொள்ளும்.

எனவே...

ஓர் உன்னத பூமியை உருவாக்குவோம்.

அதை உனக்காகவும் எனக்காகவும்

ஐக்கியப்படுத்துவோம்.

அப்போது...

நாம் கண்டிருந்த கனவு

தன் மகிழ்முகம் காட்டும்,

பூமி மீண்டும் வசீகரமாய் ஒளிவிடும்.

இவ்வுலகம் கவனத்தின் தன்மையது

அதனைத்

தெளிவுறத் தெரிந்திருந்தாம்

ஏன்

வாழ்வை நசுக்கி... அகிலத்தைச் சிதைத்து
அதன் ஆத்மாவை
சிவ்வையிலறைய வேண்டும்?

இறைவனிடத்தில்

ஒளியுடைய (மனத்த)ராய் இருப்போமாக!
(அப்போதுதான்) எம்மால்
அதிய்யரே பறக்க முடியும்
(அந்த) உத்வேகத்தை ஒருபோதுமே
இறக்கவிடாதிருப்போமாக!

என்னிதயத்தில் உங்களனைவரையும்
சோதரராகவே உணர்கின்றேன்.

எனவே...

நாமனைவரும் ஒன்றிணைந்து
ஆனந்தக் கண்ணீர்சிந்த
பயமில்லா(த)மல் ~ ஓர்
உலகினை உருவாக்குவோம்,
உனக்காகவும் எனக்காகவும்
முழுமனித இனத்துக்காகவும்.

அதோ பார்!

எல்லாத் தேசங்களினதும்
நிலைகள் மாறுகின்றன.
அவர்களின் வாட்கள் யாவும்
உறையிலிடப்பட்டு விட்டன.



ஆங்கிலத்தில்: மைக்கல் ஜெக்ஸன்

சுனாமியின் பின்...

பேரொலியெழுப்பிப் பிரளயமெனவே

பாய்ந்திட்ட மாகடலே...

ஏழையெயும் குடிலினுள் திருமென நழைந்து
ஆருயிர் போன்றவள் ஆவியைக் கவர்ந்திட
நான்செய்த

பாவமும் தானென்ன மாகடலே?

கூடாரத்துள்ளே தனிமையில் தவித்து
சுருண்டு கிடந்திடுமித் தயர்மிகு இரவில்
ஆதரவாய் எனை மறுபடி அணைத்திட
சீக்கிரம் வந்திடு என் தாயே,
பேரலையோடு சொல்லாமல் விடைபெற்ற
நாள்பொட்டு கவலையில் வாடுகிறேன்.

சுவர்க்கம் இனிதெனில் அங்கெனை அழைப்பீர்
பிதாவே உமைநான் வேண்டுகிறேன்.

சிங்களத்தில் :

தியடுபதுமே சுமங்கள் தேரர்



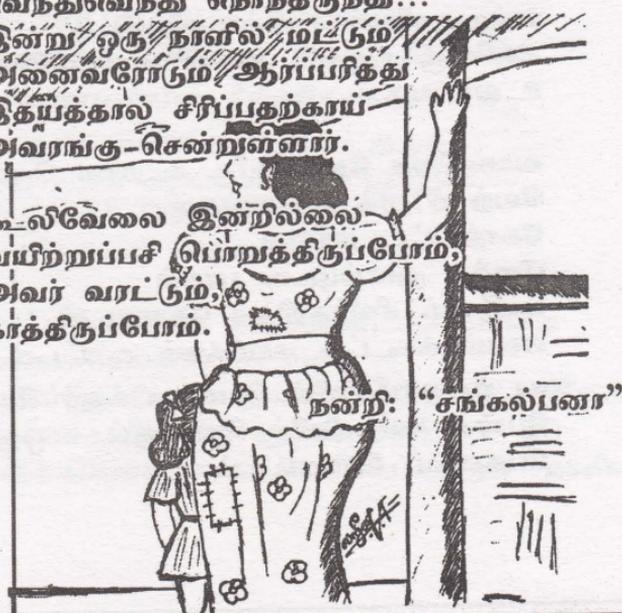
அதுவரையும் பொறுத்திருப்போம்

குழந்தாய்,
கூலவேலை இன்றில்லை
சென்றுள்ளார் உன்தந்தை
மே தினக் கூட்டத்துக்கு.
அவர் வீடு வரும்வரைக்கும்
காத்திருப்போம் ;
பசினெருப்பின் சுவாலைதனை
பொறுத்திருப்போம்.

வருடம் முழுவதும்
உழைத்துழைத்து ஓடாகி...
அவல அக்கினிக்குள்

வெந்துவெந்து நொந்திருந்து...
இன்று ஒரு நாளில் மட்டும்
அனைவரோடும் ஆர்ப்பரித்து
இதயத்தால் சிரிப்பதற்காய்
அவரங்கு - சென்றுள்ளார்.

கூலவேலை இன்றில்லை
வயிற்றுப்பசி பொறுத்திருப்போம்,
அவர் வரட்டும்,
காத்திருப்போம்.



வன்முறையின் கவர்ச் சித்திரங்கள்

புராணக் கதைகள் எம்காலத்துக்கும்
 பொருந்துதல் கூடும்.
 மன அச்ச புடைப்புருச் சிற்பமாய்
 பேருருப் படைத்த...
 விருந்தினன் - விருந்திடுவோன்
 இருவரையும் மரணம்
 ருசித்துப் பூசிக்கிறது.
 அச்சறுத்தம் மாமிச வேட்கையில்
 எச்சில் ஒழுகும் கடைவாயினில் - மனிதப்
 படுகொலைகள் பற்றிய
 வீரகாவியக் கனவொன்றி
 கெட்ட சொப்பனமொன்றின்
 ராட்சதப் பிற்பழுடன்...
 வந்துகுவியும் எவம்பு விறகிட்டு...
 அகிலஞ் சூழவும் அக்னி வளையமேந்தி
 உலா வரும்.



வான்திசை நோக்கியிரு கூறான கொம்புடன்
 வெற்றி)றாக் கபாலங்கள்
 கோத்திட்ட மாலை,
 பிளந்த குளம்புடன் பாதம்
 மயிர்கள் சிலிர்த்திடும் தோஷுடன்
 எவம்புக்கூட்டு மாமிருகக் கூட்டம்
 கடற்கரைமீதினில் வேட்டைக்குச் செல்வம்;
 போர்க் களத்தினில் தொடரும் - ஒருபெரும்
 பேதமைப் போராட்டம்.

உணவகங்களின் ஊன் நாற்றம் நாசியை
 உரசிச் சென்றிடுமே;
 மேசை மீதினில் கலங்களை நிறைக்கும்
 மாமிசத் துண்டங்கள் ~ அதில்
 சுருள் சுருளைன மேவிடும் புகையோ
 கவர்களில்... தூண்களில் படிந்திடுமே.
 ழுச்சடைக்கச் செய்யுமவர்தம்
 வாய்களின் துர்நாற்றமே.

யுத்த(ம்)மீதான மிருகவெறிமிக்கு
 ஒவ்வோர்
 அழிப்பின்போது தின்று தீர்த்திடிமை
 ஊனின் வேட்கையோ தணிந்தடங்காது.
 நைந்து நசுங்கிய ஊன்துண்டம்
 இன்னுமின்னும்
 கூரிய பற்களுள் அரைபடும் கூழாய்.
 நிறைந்த கலங்கள் நிரம்பி நிரம்பியே
 மயானபூமியின் சீழ்த்தேன் வழியும் ;
 பாதாள வனங்களிலே - குருதி
 தோய்ந்த கரங்களினால் பறித்தே
 புழுக்கள் நெளிந்திடும்
 கனிகளைச் சுவைக்கும்.

கட்டித்தாக்கித் தொங்கவிட்டுச் சென்ற
 வினையோனின் சடலம்
 குண்டுகளினால் துளையிடப்பட்டு ~ இரும்பு
 முனைகளினாலே குறியிடப்பட்டு ~ தீப்
 பந்தங்களாலே சுட்டெரிக்கப்பட்டு ~ நரகின்

தீ முனைகளினாலே குத்திப்பொசுக்கியே
 அதைப்
 பெருவிருந்தாரிமனத் தட்டினிலிட்டு
 பகைமைக் கத்தியால் துண்டங்களிட்டு...

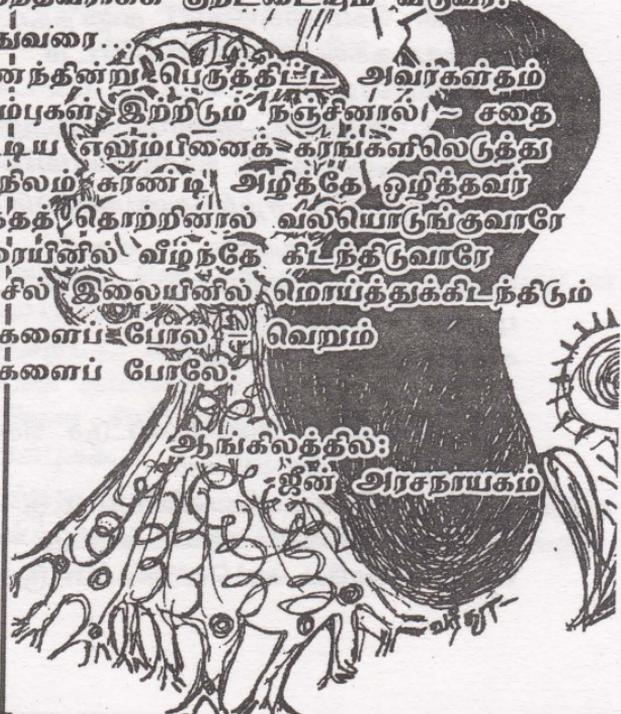
கூஜா நிறைத்து, நிறைத்த 'வைனை'
 மாந்தி மாந்தியே குடிப்பர், அவர்கள்.
 புத்தி மயங்கிச் சேர்ந்திடும் வரையில்
 இன்னுமே மாந்தி மகிழ்ந்திடுவாரே.

குவளை நிரம்பிட... வயிறம் நிரம்பிட
 அவாவுற்று மாந்தி, விருந்துண்பர் -
 தன்னிலை

மறந்தவராகிக் குறட்டையம் விடுவார்.

இதுவரை...

பிணந்தின்று பெருத்திட்ட அவர்கள்தம்
 நரம்புகளது இறந்தும் நஞ்சினால்! - சதை
 கூடிய எலும்பினைக் கரங்களிலெடுத்து
 மாநிலம் சுரண்டி அழித்தே ஒழித்தவர்
 யுத்தத்தொற்றினால் வலியொடுங்குவாரே
 தரையில் விறந்தே கிடந்திடுவாரே
 எச்சில் இலையினில் மொய்த்துக்கிடந்திடும்
 ஈக்களைப் போல வெறும்
 ஈக்களைப் போலே.



அங்கிலத்தல்:
 ஜின் அரசநாயகம்

லட்சுமியின் எண்ணம்

பனிக்குளரில் பல்லெல்லாம்
கிடுகிடுக்கும் ; உடம்பெல்லாம்
வெடவெடக்கும் ; படியேறி
நடப்பே(ன்) நான் தோட்டத்தி(ன)ல.

மலைமுகட்டில் கொழுந்தெடுக்க
சுத்துமலை சுத்திவர
தோட்டக்காட்டு எல்லைவரும்
எல்லையிலே நிற்குமந்த
தேயிலைப் பத்தைவரும்
பத்தையினைக் காங்கையி(ன)ல
கைகாலில் ஒதறல்வரும்.

எளங்குருத்து அசைகையி(ன)ல
இ(ன)மரெண்டும் படபடக்கும்
பனித்துளிக(ள்) கொட்டுறப்போ
கண்ணுக்குள்ள தண்ணிவரும்.

சுத்தியுள்ள புல்வெளியே!
புல்மொளச்ச நல்மண்ணே!
அன்றொருநா(ள்) ஒம்மடியில்
நாரினாளிச்ச புள்ளியெங்(ன)க?

வருஷங்க(ள்) பத்திரண்டு
ஆயிட்டது எம் மவனே
த(ன)லதாக்கி இனி மெதுவா(ய்)
எந்திரிச்சி வர ராசா.

ஒத்தையடிப் பாதையி(ல)ல
 சுத்துவழி நீ நடந்து
 உச்சிம(ல)ல போறதுக்கு
 எம்பின்னே வா மவனே.
 பெரியையா பங்களாவின்
 வாசல்வரும், வாசல்தாண்டி
 போயிடா(டு)த ஏ ராசா.

பங்களாவின் கதவேறு
 லயத்துக் காம்பிரா நாறு
 ம(ல)லத்தொடர்க(ள்), தோட்டங்க(ள்)
 குன்றுகொளம், புல்வெளிக(ள்)
 ஆறு, பெரிய கடல்
 அ(ல)தக் கடந்தும் கேட்கவேணும்
 கொரலெழுப்பிச் சொல் மவனே.
 அன்றுனக்குப் பாவி செஞ்ச
 கொடுவினை(ல)யச் சொல்லிச் சொல்லி
 ஞாயங்கேளு எம் மவனே.

சிங்களத்தில்:

மொனிகா குவன்பத்திரை



என் அற்புதமான கனவு

அன்றைய இரவென்
ஆழ்தயிலிடையே... ஓ!
அது எவ்வளவு மகத்தான கனவு!

அவ்வெழில்மிகு நாட்டின்
மென்மிகுது மணலில் ~ நான்
பாதங்கள் புதைய நடைபயின்றேன்.
அங்கே...

கூழ்ந்து குனிந்திருந்த
சின்னஞ்சிறு பூக்களை -நான்
கடந்து நடக்கையில்
“காலவந்தனம்” கூறிவாழ்த்தின ;
என்னைச் சுமந்துலவ
சின்னப் புரவிகள்
சித்தமாய் நின்றன.

ஒரு சிறுபுரவி எனை
ஏற்றிச் சென்றடைந்த
அழகிய இடத்தினை - நான்
உற்றுஉற்றுப் பார்க்கின்றேன்.

அங்கே...
சிறுவரெலாம் குதூகலமாய்
சிரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் ;
தம்மிடமிருப்பதைத் தமக்குள்
அமைதியாய்ப்
பகிர்ந்துகொள்கிறார்கள்.
இனம், மதம் பற்றியெல்லாம்
அவர்கள் அதிகம்

அலட்டிக்கொள்ளவுமில்லை.
புன்முறுவல் தவழ்ந்திட
எழுகின்றேன், நான்.
தொலைக்காட்சிப் பெட்டியை
இயக்கிப் பார்க்கின்றேன்.

அந்தோ!

நானங்கு கண்டதெல்லாம்
வெகுகொடிய போர்களைத்தாம்.
கணக்கற்ற உயிர்கள்
துடிதுடித்துச் சாகும்
சமாதானத்துக்கான (!) போர்களைத்தான்.

சற்றுமுன் கண்டது
என்றென்றும் கனவாய்
நிலைக்கின்ற ஒன்றென்ற
நிதர்சனம் சூடுகிறது.

ஆங்கிலத்தில்:
நொளின் பிரின்ஸ்



மணமுடித்து எட்டு வருடங்களின் பின்...

திருமணமுடித்து வருடங்கள் எட்டாக...
முதன்முறையாய் ~ எந்தன்
பிறந்தகம் சென்றேன்.

“நீ மகிழ்வோடிருக்கிறாயா?”
பெற்றோரின் கேள்வியின் அபத்தம் புரிந்த
வாய்விட்டுச் சிரித்திருக்கவேண்டும்~பதிலாய்
விம்மியழுது விட்டேன்.

விம்மல்களுக்கிடையில் ‘ஆம்’ என்பதாய்த்
தலையசைத்தேன்.

எனக்குச் சொல்லவேண்டும் போலிருந்தது,
செவ்வாய்க் கிழமை நான்

மகிழ்ந்திருந்தது பற்றி...

புதன் கிழமையன்று

துக்கத்துடனிருந்தது பற்றி...

ஒருநாள் 8 மணிபோல்

களிப்புற்றிருந்தது பற்றி...

8.15 அளவில் நான்

இடிந்துபோயிருந்தது பற்றி...

(இப்படி எல்லாவற்றையுமே)

எனக்குக் கூறவேண்டும் போலிருந்தது.

எப்படி ஒருநாள் எல்லோருமாயிரகு

முலாம்பழம் சுவைத்த

வாய்விட்டுச் சிரித்தோம் என்பதனை...

எப்படி ஒருமுறை இரவிவலாம் அழு(தழு)து

கட்டிலில் கிடந்தேன் என்பதனை...

என்னையே நான் வெறுத்த
நொந்து வருந்துவதைத் தவிர்க்க
எவ்வாறெல்லாம் போராடினேன்
என்பதனை...
பன்னிருவர் வாழ்மொரு குடும்பத்தில்
மகிழ்வுடன் வாழ்வது இலகுவல்ல
எ(ன்)னுமொரு சேதியினை...

(இப்படி அனைத்தையும்)
சொல்லவேண்டும் போல்
இருந்தது எனக்கு.

ஆனால்... அவர்களோ
ஆட்டுக்குட்டிகளாய்த்
துள்ளித்துள்ளியோடும்
என்னிரண்டு பிள்ளைகளையே
வைத்தவிழி வாங்காத
பார்த்தபடி இருக்கக் கண்டேன்.

சுருக்கங்களோடும் கைகள்...
சோர்ந்துபோன வதனங்கள்...
பழுப்புநிற இமைமயிர்கள்...
இவையெல்லாம்...
நம்பவே முடியாதளவு
இயல்பாகவேயிருந்தன.

எனவே... நான்
அனைத்தையும் விழுங்கியவளாய்
மிகவும்
திருப்தியானதொரு புன்னகைபூத்தேன்.

ஆங்கிலத்தில்:
மம்தா காலியா



நனைவுக் குறிப்பு

இருபத்தைந்து வருடங்களாய் - நான்
சில கவிதைகள் யாத்தள்ளேன்;
சில பிரிட்ஜெட்டுக்காக - இன்னும் சில
கவிதைக்காக.

ஒன்று மற்றொன்றிலிருந்து
ஊக்கமும் பற்றுதலும்
பெறுதற்கோ கொண்டாடுதற்கோ
இடமிருந்தது.

சுதியாய்...

என் மேசை முழுவதிலும்...
கடதாசி, குறிப்பேடு, அட்டைகள்,
கடிதங்கள் மீதிலெல்லாம்
ரத்தமும் வாந்தியும் வழந்தோடின.
பித்தத்தினால் என் தொண்டையிலடைப்பு
விரல்களில் ஒருவித நடுக்கம்
முகாம்களிலிருந்து...

எரிந்த வீடுகளின் வாசற்படியிருந்து...
தெருக்களில் இருந்தெல்லாம்
இருள்களுக்குள்
கட்டுத்தடுமாறி வீழுகின்றன
இந்தக் கவிதைகள்.

குரல் உடைந்து... வாயடைத்துப்போய்...
அனுதாயம் தெரிவிக்கவும்
திராணியிறந்து, பீதியிலாழ்ந்து - நான்
மெளனீத்து நடந்தேன்.
ஏதேனும் பெறுவதற்காய்
வாயின்றி வரிசையினில் காத்திருக்கும்
வயோதிப ஆண் - பெண் பற்றி...

தோள்கள் மீதுள்ள பொதிகள் பற்றி...
புளிப்புச்சுவை பற்றி...
அடைபட்ட கொட்டில்கள்தோறும்
அவர்களோடும் ஒட்டம் பற்றி...
இரத்தந்தோய்ந்த கிளையினின்றும்
தொய்ந்துவிழும் கரங்கள் பற்றி...
(இப்போதெல்லாம்)
கவிதைகள் எழுதப்படுகின்றன.

நல்வரவு வதைஞர்களே!
நல்வரவு இரட்சகர்களே!

அங்கிலத்தில்: ஆஷ்லி ஹல்பே



நீயே தர்ப்பிடமாய்...

உன்னருகில் ஒருநாள்
நான் நின்றிருந்தபோது...
சோலையோரம் தவழ்ந்து சென்ற
என் சுவாசம்கூட
கல்லாகிப் போனதை
கண்டு அதிசயித்தேன்.

ஓடிக்கொண்டிருந்த என் வாழ்வு நதி
மலைமுகட்டிருந்து - ஒரு
புல்லெளியுடே இறங்கி...
அன்புடன் அரவணைக்கும் ஆவலோடு
ஒரு கடலாகிப் போனதே,
அன்பே!

பாதையின் இருமருங்கிவம்
பலநிற மலர்க்கொடிகள்
அழகுறப் பூத்தாவம் - எந்தன்
கரத்திருந்து பறித்தெடுக்கப்பட்ட
நற்குகந்தம் நிறைந்த
ஒரே மலர் நீயன்றோ?

என்வாழ்வு
இருட்டான இரவாய் இருந்துவந்துள்ளது;
நிலவொளியாய் - நீ
பொழியும் வரை.
விசாலத்த இவ்வுலகமே
என்னளவில் அர்த்தம் சிதைந்ததாய்,
உந்தன் நேசம்

அடையப்பெறும்வரை.

என்னிதழில் முறுவலும் கண்ணீரும்
வாவிடையாரம் அலையெழுப்பி
அசைந்தாடிப் படரும் நீர்த்தரங்கமாய்
சலனித்துப் பின் சயனித்து...
சயனித்துப் பின் சலனித்ததாய்,
மிருதுவான உந்தன்
கருணைநீழல் படியும்வரை.

நிம்மதியின் சுவை நிரம்பியிருக்கும் ~ ஒரு
நிரந்தரத் தரிப்பிடத்தை
பிறவி முழுவதும் தேடியலைந்தேன்
(அதனை ஈந்ததற்காய்)
அன்பே... உன் முன்னால் ~ ஒரு
மலர்ச் செண்டாய் சமர்ப்பிக்கின்றேன்,
எந்தன் வாழ்வு முழுமையையும்.

சிங்களத்தில்:

விஜயின் நாள்கா கருணாதிலக



உனதும் எனதுமான நோக்குகை

என் விழிகளைக் கூர்ந்து பார்
அங்கு கண்டறிந்ததை என்னிடம் சொல்
எவ்வளவுதான் முயன்ற போதிலும் - நீ
தவறான எதனையும் காணப்போவதில்லை.

எமக்கிடையான வேறுபாடுகள்
உன்னைக் குருடாக்கிவிட்டன
(எனவேதான்)

என் 'வாழ்தல்' உனக்குப்
பொருளற்றதொன்றாய்.

நான் துன்புறுத்தலுக்குள்ளான பலஸ்தீனியன்
நிறம் எதுவாக இருப்பினும்
நீ ஓர் அமெரிக்கன்.

ஒவ்வொரு நாளிலும் - நீ
சலனமின்றி எழுகின்றாய்
உன் கண்களை உறுத்திட
அச்சமெதுவுமில்லை.
ஆனால், நான்?

உயிர்த்தெழ வைத்தமைக்காய்
இறைததி செய்தபடி - நாள்தோறும்
என் விடியல் தொடங்குகிறது.

கல்வி பற்றியதாய்... செலுத்தப்படவிருக்கும்
பற்றுச்சீட்டுகள் பற்றியதாய் (மட்டும்)
குறுகிப்போயிற்று, உனது கவலை.

என்னுடைய கவலையோ
நாளைய தினத்தில்
எனது 'இருத்த'லின் சாத்தியம் குறித்தது
அச்சுறுத்தவுடனான இந்த 'வாழ்தல்' பற்றியது.

உல்லாசமானதொரு வாகனப் பயணத்தின்
இடைநடுவில் செலுத்த நேர்ந்திடும்
அபராதம் தான்
உனது மிகப்பெரும் அச்சம்
நானோ, சற்றுமுன் கடந்துபோன யுத்த தாங்கி
திரும்பி வரக்கூடும் என்றுதான்
அஞ்சிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

நீங்கள் செலுத்தும் வரிகளெல்லாம்
இராணுவங்களை...~ எனது ஒவ்வொரு
நாளையும் துன்புறுத்தவுக்குள்ளாக்கும்
இராணுவங்களை -ப் போஷிப்பதை
அமெரிக்கனே, நீ உணர்ந்ததுண்டா?
புல்டோஸர்கள், யுத்த தாங்கிகள்,
நச்சுவாயுக்கள், தப்பாக்கிகள், இன்னும்...
என் வீட்டுக் கதவருகில் வந்துவிழும் குண்டுகள்
இவைவெல்லாம்
அமெரிக்க நிதியில் விளைந்தவையே.

உங்கள் பணம் செல்லுமிடம் பற்றிய
உண்மையை இதுவரை அறிந்ததுண்டா, நீ?
முனையை மழுங்கடித்து ஏய்க்கும் ~ உங்கள்
'மீடியா'ப் பொறியினின்றும் மீண்டுவர
முடிந்ததுண்டா?
அட, உங்களில் ஒருவர்கூடவா இவற்றை

அறியவில்லை?

ஸியோனிஸ்ச் சதிகளிலிருந்து
எனை நான் தற்காத்துக்கொள்வது பற்றி
தாற்றித் தீரிகின்றாய், நீ.
எனது மண்ணிலேயே நான்
அச்சுறுத்தலுக்குள்ளாகியுள்ளேன்
என்னையா நீ 'பயங்கரவாதி' என்கிறாய்?

'பயங்கரவாதம்' பற்றி
எல்லாமே தெரிந்ததாய்
அலட்டிக்கொள்கின்றாய், நீ
ஆனால் அதனை நான்
அறிந்துவைத்திருப்பதுபோல்
ஒருபோதும் நீயறிய மாட்டாய்.



நான் சிலகாலமாய் - சுமார் 55
வருடங்களாக...

அல்லது அதற்குச் சற்று மேலாக -
'பயங்கரவாதம்' குறித்து
அறிந்துவைத்துள்ளேன்.

எனவே, 'அது' பற்றி உனக்குச் சற்று
வரையறுத்துக் கூறட்டுமா?
நீ அறிந்திருப்பதாய் எண்ணிக்கொண்டிருப்பதை
கற்றுத் தரட்டுமா, நான்?

'பயங்கரவாதம்...'

எனது நிலத்தினை நீர்முலமாக்கி
அழித்தொழித்த ஒரு புல்லுருவி
'அது...' என் வீட்டு வாயிலின் முன்
வந்து நிற்கும் ஒரு புல்டோஸர்.

நான் சுவாசிக்கும் காற்றையே

‘அது’வும் சுவாசிக்கின்றது.

‘அது’தான்... நான்

பள்ளிசெல்லும் வழியிலுள்ள சோதனைச்சாவடி.

எனதே வீட்டுக்குள் என்னைச் சிறைப்படுத்தும்

ஊரடங்குச் சட்டமும்...

அதனை மீறவதால் கிடைக்கின்ற

தண்டனைகளும்கூட ‘அதுவே’தான்.

‘பயங்கரவாதம்’ என்பதானது...

எனது நிலம் அபகரிக்கப்படுதல்...

என்னுடைய தாய் துன்புறுத்தப்படுதல்...

ஒன்றுமறியாத என் அப்பாவித் தந்தை

சிறையிலடைக்கப்படுதல்...

சின்னஞ்சிறு பாலகனான என் தம்பி

தப்பாக்கிக் குண்டினால் துளைக்கப்படுதல்...

இவைதான்... இவையெல்லாம்தான்

என்னுடைய பார்வையில் ‘பயங்கரவாதம்’.

ஆகவே... அமெரிக்கனே,

நான் காண்பதை உணர்வதை எல்லாம்

நீ(யும்) அறிந்திருப்பதாய்

என்னிடம் சொல்லாதே!

நான் எனதே தாயகத்தில்

அச்சுறுத்தலுக்குள்ளாக்கப்பட்டுள்ளேன்,

அந்தோ! ‘பயங்கரவாதி’ என்ற பழிச்சொல்லும்

என்மீதே சுமத்தப்பட்டுள்ளது.

என்றாவும் எங்கள் மண் ~ அது

மீட்சிபெறும் நாள் வரும் வரைக்கும்
 அதில் தான் நிலைபெற்றிருப்போம், நாம்.
 அந்த நாள் மலராமல் போனால்
 சமாதான நாளினன்றை நீயே நானோ
 சந்திக்கவே போவதில்லை.
 நீதியான தீர்வுநோக்கிய எனது போராட்டம்
 ஓயப்போவதில்லை.
 எனதே வீட்டிலிருந்து நான்
 வெருண்டோடப் போவதுமில்லை.

நான் கொல்லப்பட்டாவும் ~ அது
 பலஸ்தீனத்திலேயே நிகழ்வதாக!
 என் ஒவ்வொரு சுவாசத்துளியிலும் ~ அது
 ஏலவே எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆகவே...

தேசியவாதம் பேசும் உனதே வார்த்தைகளில்
 சொல்வதானால்...

“எனக்கு சுதந்திரம் தா, அன்றேல் சாவைத் தா.”





Ms.Lareena Haq

Who is Lareena Haq? Lareena can be best described as researcher, translator, poet, artist and singer. In that sense, she belongs to that rare breed of humans who are multi-skilled and multi-talented. She has written on the subject of women characters in the novels of well-known Tamil writer S.Ganesalingam and set down her thoughts on Tamil language and literature in two published works. She has translated important addresses by well-known academics and scholars: one by Professor P. B. Meegaskumbura at the State Literary Awards Ceremony and the other by U.R. Anandamurthy, well-known writer and scholar, for the Department of Cultural Affairs. She has published several volumes of poetry in Tamil, which include poems written by her as well as by other writers writing in Sinhala and English translated into Tamil by her. And therein lies her strength. She is trilingual, fluent in Tamil and with the working knowledge in Sinhala and English. Lareena, who has a BA in Tamil from University of Peradeniya, has worked as both Translation Assistant and Instructor in the programme in Translation Studies, Faculty of Arts, University of Peradeniya. This position I believe has helped her hone her translation skills and as the present volume shows she has not let this skill go to rust while she spends time away from home in the company of her husband in Qatar. The volume, adorned with self-styled drawings, will make for interesting reading and will facilitate, one hopes, awareness and understanding among people of three language communities in Sri Lanka of what interests and concerns writers of other language communities.

Dr Carmen Wickramagamage
Head/ Department of English
University of Peradeniya

ISBN:955-98241-3-9